

„Šī zeme lai ir tava sāpe un tava ilgošanās” (A.Putniņš)

Emīls Murziņš

Kad skauģis būs nodevis visu savu tautu, kad pēdējā spēka asara būs izšķiesta no šīs zemes un sveši ļaudis mūs ar pātagām pērs, pat tad vēl cilvēkiem cerība būs. Celsies varonis Rūsiņš, un visi tam sekos.

No kurienes tas nācis? Kas tam licis celties? To tik pati Māra zina. Tas lauku sētā dzimis, ne svešu ļaužu pilsētā, kur vergot visiem liek. Tam tēva nav, kas mācītu zobenu vicināt. Tam mātes nav, kas to mīļi audzinātu. Bet tam zeme ir un visi latviešu ļaudis sekoj. Pati Laima Rūsiņu audzināja, pats Dievs šim mācīja zobentiņu tecināt.

Tas glēvs nav, tas tautas labā nemirs. Rūsiņš tautas labā nogalinās pretiniekus, lai tie baidās no tā. Smagi būs un ciešanu daudz, bet solītā zemē gunis sāks degt.

Šis tautas spars, šī liesma cilvēku dvēselēs iedegas tikai, kad vienots naidnieks mums ir, bet kad mierā mēs atstāti, dziest tā liesma. Nebīsties, jo malkas ir mums daudz, tā tikai samirkusi un negrib iedegties. Neviens cits mums guni nedos, pašiem tā būs jākur, lai nenosalstam mēs.